

چهره گفت

ناظم الصیادی نماینده پارلمان عراق گفت: «بیش از هزار نیروی داعش در پایگاه‌های آمریکایی موجود در خاک عراق حضور دارند.» وی افزود: «۳۰۰ هزار نیروی آمریکایی وارد خاک عراق شدند و در این مدت از داعش حمایت لجستیک کردند.»

جان کِلی رئیس دفتر ترامپ در کاخ سفید که به زودی این نهاد را ترک می‌کند، گفت: «دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا را برای این سمت لایق نمی‌داند.» وی افزود: «از همکاری با ترامپ خشنود نبوده و بارها از جمع خصوصی از شغلش به‌عنوان «سخت‌ترین کار دنیا» یاد کرده است.»

رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهور ترکیه در پیام تبریک سال نو میلادی با بیان اینکه گروه‌های جدایی‌طلب برای منطقه مشکلاتی ایجاد کرده‌اند، گفت: «به‌رغم موفقیت‌هایی که در سال ۲۰۱۸ علیه شبه‌نظامیان کرد به‌دست آمده، جدایی‌طلبی هنوز هم تهدیدی برای آینده این کشور است.» وی افزود: «بدون برطرف کردن این مشکل، ترکیه نمی‌تواند آینده خود را تضمین کند و همین مساله باعث شد نقش سیاسی و دیپلماتیک فعال‌تری در این حوزه برعهده بگیرد.»

سرگئی لاوروف وزیر امور خارجه روسیه گفت: «مسکو به استقرار موشک‌های آمریکایی در اروپا واکنش نشان می‌دهد و دست به اقدامی متقابل می‌زند.» وی افزود: «متأسفانه، همتایان اروپایی ما که امیدواریم استقلال‌شان در عمل‌شان دیده‌شود، حتی زمانی که آمریکا مستقیماً علیه منافع‌شان عمل می‌کند، بازهم از آن پیروی می‌کنند. نمونه آن هم رای دادن علیه قطعنامه روسیه در حمایت از حفظ پیمان ۱۹۸۷ است.»

برنی سندرز سناتور ایالت «ورمونت» در مجلس سنای آمریکا گفت: «علت اصلی مرگ کودکانی که در مرز مکزیک کشته شده‌اند، سیاست‌های مهاجرتی کاخ‌سفید است و رئیس‌جمهور آمریکا باید مسئولیت این حادثه را بپذیرد.» وی در توییت‌ر خطاب به «ترامپ» نوشت: «آقای رئیس‌جمهور دو کودک به‌خاطر سیاست‌های مهاجرتی شما کشته شده‌اند. برای یک‌بار هم که شده، بزرگ شو و دست از مقصر جلوه دادن دیگران بردار.»

سلاول بوتوزورداری رهبر حزب مردم پاکستان گفت: «در صورت اجازه «آصف علی زرداری» (رئیس‌جمهوری پیشین این کشور)، حزب ما می‌تواند در عرض چند ثانیه دولت حزب حاکم این کشور را ساقط کند. ما می‌دانستیم که آنها فاقد دغدغه سیاسی هستند، اما اکنون این موضوع برای همگان آشکار شده که حساب و ریاضی آنان نیز ضعیف است.»

خالد جلال‌الله معاون وزیر خارجه کویت اعلام کرد: «سفارت کویت در دمشق بازگشایی نخواهد شد مگر پس از اینکه اتحادیه عرب در این زمینه تصمیم‌گیری کند.» وی سپس افزود: «قرار گرفتن نام کویت در لیست حامیان تروریسم در سوریه توسط دولت این کشور بسیار ناسف‌برانگیز است.»

چرا ابتکار دیپلماتیک ایران در افغانستان مهم است؟

گفت‌وگوی استراتژیک با طالبان

حدودی افتاده و آمریکا و روسیه حتی نماینده ویژه برای مذاکره با طالبان معرفی کرده‌اند.

اولویت: مبارزه با داعش

هرچند اکنون طالبان در درون دچار انشقاق شده و به چند شاخه متفاوت تبدیل شده است، اما با این حال آنها ابزاری در اختیار بازیرگانی‌اند که دشمن آشکار ایران هستند و از آنها تبعیت می‌کنند و منابع آن را به منافع تهران ترجیح می‌دهند. ایران با درک این موضوع، با این گروه مذاکره کرد. ایران با تجربه عراق و سوریه نمی‌خواهد اجازه دهد تروریست‌ها اقدام به تصرف زمین کنند و بعد با آنها وارد نبرد شوند. در حال حاضر گروهک تروریستی داعش در شرق افغانستان حضور دارد و اقدام به عملیات در نقاط مختلف این کشور می‌کند. اولویت اصلی ایران و همسایگان افغانستان، نابودی این گروهک تروریستی است.

افغانستان شریک تجاری تهران

افغانستان یکی از شرکای تجاری تهران است. این کشور سالانه نزدیک به ۶/۵ میلیارد دلار تجارت خارجی دارد که سه میلیارد دلار آن تنها با تهران است. ایران به دنبال سهم بیشتر است اما این موضوع نیاز به بازگشت امنیت در مرزهای همسایه شرقی تهران دارد. مذاکرات صلح طالبان و دولت افغانستان این‌ا امکان را به تهران می‌دهد تا همکاری اقتصادی با کابل را به‌طور ویژه افزایش دهد. ششمخانی هفته گذشته به کابل سفر کرد تا به اشرف غنی این اطمینان را بدهد که دولت قانونی این کشور، مورد حمایت تهران است و در مذاکرات هم تهران حامی مذاکره طرفین است. پس از انتقال این پیام تهران به کابل و بر اساس هماهنگی‌های انجام‌شده، در آینده نزدیک عباس عراقچی معاون وزیر امور خارجه به همراه هیات بلندپایه سیاسی و اقتصادی به افغانستان سفر خواهد کرد و ضمن گفت‌وگو با مقامات این کشور در مورد دستاوردهای نشست ایران و طالبان در تهران، روند توسعه همکاری‌های اقتصادی در چارچوب توافقات قبلی دو کشور را پیگیری خواهد کرد. اما این مساله با خواست آمریکا همخوانی ندارد و آنها بر همین اساس نمی‌خواهند کابل روی آرامش را ببیند. آمریکایی‌ها در افغانستان هرچند به‌طور کامل ناامنی را نمی‌خواهند ولی بیشتر مایل هستند ناامنی مدیریت‌شده را در این کشور مدیریت کنند و بر اساس طراحی آنها هرجانیز باشد، ناامن شود.

درباره طالبان صدق نمی‌کند و در استراتژی ایران، این گروه با توجه به پایگاه اجتماعی‌اش، جزء «معارضان» به حساب می‌آید. بر همین اساس نیز تهران به دولت مرکزی افغانستان پیشنهاد مذاکره با طالبان را داده و صراحتاً عنوان کرده اگر دولت اشرف غنی همچنان این گروه را جزء سازمان‌های تروریستی بداند، این جنگ فرسایشی سال‌ها ادامه خواهد داشت. ایران در مذاکرات خود با طالبان به دنبال بازگشت آرامش به افغانستان است. تهران در مذاکرات خود با طالبان صراحتاً به این گروه اعلام کرده است باید از موضع تحریم مذاکره با دولت مرکزی دست بردارد و به جای مذاکره با آمریکا، با دولت قانونی افغانستان وارد مذاکره شود. البته هدف این گروه تمامیت‌خواه، سرنگونی دولت مستقر است ولی در تهران این گزینه هیچ هواداری ندارد. اگر دولت و طالبان بتوانند بر سر میز مذاکره برای حل مشکلات بنشینند و طالبان دست از زیاده‌خواهی‌های خود بردارند، امکان اینکه طالبان بخشی از جریان قدرت در افغانستان شود، وجود دارد. نقش سازنده ایران در مدیریت بحران‌های منطقه‌ای و گفت‌وگو با طرف‌های درگیر برای هدایت آنها به سمت صلح، در حالی است که برخی کشورها از جمله آمریکا، عربستان سعودی و امارات که ایجاد‌کننده و حامی گروه‌هایی مثل طالبان بوده‌اند اکنون و با ناامید شدن از اقدامات خشونت‌بار برای تحمیل اراده سیاسی خود با برگزاری نشست‌های هدفمند و مشکوک به دنبال مدیریت این جریان‌ات برای تحقق اهداف بی‌ثبات‌ساز اولیه از مسیر سیاسی هستند. بدون شک حضور فعال ایران در این عرصه می‌تواند از ایجاد بحران‌های جدید از سوی این کشورها جلوگیری کند.

طالبان به دنبال چیست؟

یکی از اهداف اصلی طالبان در مذاکرات با دولت‌های خارجی، تاکید بر عدم مشروعیت دولت مرکزی است. در نگاه اسلام طالبانی، انتخابات و نتیجه حاصل از آن نامشروع است. آنان بیشتر به شیوه بیعت اعتقاد دارند. بر همین اساس هم با آمریکا و بسیاری دیگر از کشورها مذاکره می‌کنند اما با دولت مرکزی هیچ مذاکره‌ای نمی‌کنند. موضوع دیگر مورد اهمیت، به رسمیت شناخته شدن طالبان از سوی کشورهاست. طالبان تلاش می‌کند تا نام خود را از لیست سازمان‌های تروریستی شورای امنیت خارج کند؛ نیروهای زندانی‌اش آزاد و مقاماتش از لیست تحریم خارج شوند. مساله بعد ایجاد رقابت در بین کشورها برای برقراری ارتباط با طالبان است. این اتفاق تا

تحت کنترل دولت دیگری تحت کنترل طالبان تبدیل شده است. بنابر گزارش این اداره که در اوایل سال ۲۰۱۸ منتشر شده است، دولت افغانستان بر ۵۶/۳ درصد از شهرستان‌های این کشور یعنی ۲۲۹ شهرستان از مجموع ۴۰۶ شهرستان تسلط دارد. مخالفان دولت نیز ۵۸ شهرستان یعنی حدود ۱۴/۵ درصد از نواحی کشور را در دست دارند. ۱۱۹ شهرستان باقی‌مانده که شامل ۲۹/۲ درصد از افغانستان می‌شود، مناطقی است که دوطرف بر سر تصاحب آن درگیری دارند. این گزارش نشان می‌دهد حداقل دولت افغانستان کنترل ۴۲/۷ درصد کشور را در دست ندارد. البته گزارش منابع رسمی دولتی است. گزارش‌های منابع غیررسمی، میزان مناطق تحت کنترل طالبان و همچنین مناطق درگیری را در حدود ۶۱ درصد تخمین می‌زنند. تصاحب زمین آن هم به وسعت نیمی از سرزمین افغانستان باعث شده طالبان به‌عنوان یک دولت غیررسمی در این کشور اعمال حاکمیت کند. بر همین اساس هم کشورهای آمریکا، روسیه، چین، ازبکستان، پاکستان، عربستان، امارات، قطر، اندونزی، آلمان و چند کشور حوزه اسکاندیناوی از مدت‌ها پیش با طالبان وارد مذاکرات و مراودات شده‌اند. این موضوع با توجه به نقش و تأثیرگذاری طالبان که بیش از ۵۰ درصد خاک افغانستان را در اشغال دارد، به یک هنجار پذیرفته‌شده جهت جلوگیری از تداوم جنگ و خونریزی تبدیل شده است. مذاکره ایران با طالبان اما ناظر به میزان قدرت این گروه در افغانستان و همچنین میزان وسعت سرزمینی که در اختیار دارد، نیست. عملکرد ایران در حوزه سیاست خارجی نشان داده تهران بیش از هر چیز، خواهان زیست در منطقه‌ای به‌دور از خشونت و ناامنی بوده و بارها نیز بر این نکته تاکید کرده است که امنیت همسایگانش را امنیت خود می‌داند. با ایسن نگاه چگونه می‌توان مذاکره با طالبان را که علیه دولت حاکم در نبرد است، توجیه کرد؟

استدلال ایران در پرونده افغانستان همانند سوریه، برگرفته از استراتژی «جنگ با تروریسم، صلح با معارضان» است. بر پایه همین استراتژی، ایران تنها با داعش و گروهک‌هایی چنگید که از خارج سوریه به این کشور آمده‌بودند؛ اما با گروه‌های معارض که از مردم سوریه بودند هیچ‌گاه وارد نبرد نشد و دولت را تشویق به پیگیری روند صلح از طریق مذاکره می‌کرد. در افغانستان، ایران دشمن اصلی خود را تروریست‌های وابسته به گروهک تروریستی داعش می‌داند؛ تروریست‌هایی که با ملیت‌های مختلف از سوریه و عراق به افغانستان منتقل شدند. این مساله

فرهیختگان عکس منتشرشده از درون هواپیمای علی شمخانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی که به همراه سردار محرابی، معاون اطلاعات و امنیت ستاد کل نیروهای مسلح در حال بررسی نقاط مرزی ایران و افغانستان روی نقشه بودند، نشان می‌داد که سفر هفته گذشته این مقام امنیتی و ترکیب هیات همراه به کابل، باجه هدفی صورت گرفته و چه حوزه‌هایی را پوشش خواهد داد. ششمخانی در این سفر و در دیدار با حمدالله محب، همتای افغانستانی خود، اخبار ضدونقیض درباره مذاکرات ایران و طالبان را تأیید کرد و گفت تهران با اطلاع دولت افغانستان با گروه طالبان گفت‌وگو کرده است و این روند در آینده نیز ادامه خواهد داشت. حالا کمتر از یک هفته پس از بازگشت او از افغانستان، سخنگوی وزارت امور خارجه از سفر هیاتی از طالبان به تهران برای مذاکره با ایران خبر داده است. بهرام قاسمی درخصوص اخباری مبنی بر سفر هیات طالبان به تهران گفت: «بعد از سفر شمخانی و دیدارهایی که در افغانستان داشتند، دیروز هیاتی از طالبان در تهران بود. مذاکرات مفصلی را با عراقچی داشتند و گفت‌وگوهای مبسوطی در این خصوص صورت گرفت.»

وی درباره چرایی این مذاکرات نیز گفت: «با توجه به اینکه افغانستان ۵۰ درصد از اراضی‌اش در اختیار طالبان است و با توجه به ناامنی و بی‌ثباتی‌ای که در افغانستان است، با تمایل و اعلام این موضوع به دولت افغانستان مذاکرات صورت گرفت.» به گفته سخنگوی وزارت امور خارجه، هدف اصلی این مذاکرات یافتن راهکار و مساعدت برای گفت‌وگوهای گروه‌های افغانستانی و دولت این کشور به منظور پیشبرد روند صلح در این کشور است. ایران به‌عنوان همسایه و کشور نقش‌آفرین مهم در منطقه، پس از مذاکرات با دولت کابل، این علاقه‌مندی را داشت که نقش مهمی در ایجاد ثبات در افغانستان ایفا کند. این به مفهوم همسوسی و یکسان بودن مواضع با این گروه نیست.

بهرامی ادامه داد: «لازم بود این گفت‌وگوها آغاز شود و اینکه ببینیم می‌توان کمک‌حال گفت‌وگوهای این گروه با دولت بود یا نه. گفت‌وگوهای دیروز در تهران گفت‌وگوهای مهمی بود.» صرف‌نظر از اینکه این مذاکرات چه سرانجامی خواهد داشت، شاید مهم‌ترین مساله، چرایی مذاکره ایران با طالبان است؟ این گروه که عامل به شهادت رساندن دیپلمات‌های ایران در مزارشریف بود، دچار تغییر در مبانی شده یا اینکه ایران برای اصرار آنان بر خروج آمریکا از افغانستان، ائتلافی موثق با طالبان تشکیل داده است؟ در این مذاکرات طرفین چه درخواست‌هایی از یکدیگر داشته‌اند و قرار است هریک چه وظیفه‌ای را برعهده داشته باشند؟ آیا مذاکرات برای هم‌افزایی دوطرف در مقابله با داعش در افغانستان است و چندین سوال دیگر که یافتن پاسخ آنها می‌تواند درستی یا نادرستی مذاکرات با این گروه را روشن کند.

هم‌وزن دولت در تسلط سرزمینی

آنچه باعث شد ایران آن هم با هماهنگی و موافقت دولت افغانستان وارد مذاکره با طالبان شود، وضعیت منطقه‌ای این گروه در افغانستان است. افغانستان حداقل در ۴۰ سال گذشته به دلیل عدم وجود یک مدعی قدرتمند و حضور چندین مدعی هم‌سطح، همواره درگیر جنگ و خونریزی بر سر قدرت بوده است. آنچه سعدی در باب اول گلستان در سیرت پادشاهان نوشته که «ده درویش در گلیمی بختبند و دو پادشاه در اقلیمی ننگبند»، چند دهه است در افغانستان تکرار شده است و نه دولت حاکم تا بدین طالبان را دارد و نه طالبان میل همراهی با دولت را. افغانستان از سال ۱۹۷۸ تا به امروز به همین دلیل روی یکپارچگی ملی را ندیده است. با حمله نظامی به این کشور، نه تنها از حجم مدعیان پادشاهی اقلیم افغانستان کاسته نشد که متجاوزان خارجی نیز مدعی جدید این اقلیم شدند. بهانه آمریکا و متحدانش، نابودی تروریسم در افغانستان بود اما پس از ۱۷ سال آنان نتوانستند به آنچه مدعی بودند دست پیدا کنند. حالا بر اساس گزارش‌های منتشرشده، گروهکی که قرار بود با حمله آمریکا و ناتو نابود شود، نیمی از کشور را در اختیار گرفته است. براساس گزارشی که «اداره بازرسی عمومی برای بازسازی افغانستان» منتشر کرده است، افغانستان تقریباً به کشوری دو قسمتی یکی

هشدار یمن درباره ادامه تجاوزات ائتلاف

سخنگوی نیروهای مسلح یمن با اشاره به تداوم نقض آتش‌بس در «الحیدیه» تاکید کرد: «در صورت تداوم تجاوز به یمن، از سامانه‌های موشکی جدید در سال جدید میلادی رونمایی خواهد کرد.» سرتیپ یحیی سریع، سخنگوی نیروهای مسلح یمن گفت: «نیروهای ما طی سال ۲۰۱۸، بیش از ۶۸۹ عملیات حمله علیه ائتلاف سعودی و شبه‌نظامیان آن انجام داده‌اند. همچنین، ۴۲ فروند جنگنده و پهپاد جاسوسی ائتلاف سعودی را سرنگون کرده‌ایم. سخنگوی نیروهای مسلح یمن تاکید کرد: «ذخیره موشک‌های بالستیک ما بسیار مناسب است و تلاش برای تقویت توان موشکی و استراتژیک برای تغییر روند جنگ در آینده همچنان ادامه دارد. در آینده نزدیک، غافلگیری‌های جدیدی برای دشمن داریم.» وی تصریح کرد: «میزان نقض‌های صورت گرفته علیه آتش‌بسی که بر اساس توافق «استکهلم» در الحیدیه، برقرار شده، تا نیمه شب گذشته از مرز ۸۰۰ مورد عبور کرده است.»

اذعان آمریکا به کشتن ۱۱۴۰ غیرنظامی در سوریه

ائتلاف ضد داعش به رهبری آمریکا اذعان کرده که از سال ۲۰۱۴ تا کنون دست کم ۱۱۴۰ غیرنظامی در حملاتش در شرق سوریه جان باخته‌اند. به گزارش «فارس» به نقل از (سانا) حضور آمریکا در سوریه و ائتلاف آن غیرقانونی است. این ائتلاف در حالی مدعی مبارزه با تروریسم است که بسیاری از گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد جز نابودی زیرساخت سوریه و کشتار غیرنظامیان این کشور به‌ویژه در استان‌های رقه و دیرالزور هدف دیگری نداشته است. بسیاری از سازمان‌های مستقل تاکید دارند که بیانیه‌های بی‌شمار ائتلاف آمریکا درباره کشته شدن افراد غیرنظامی به دور از واقعیت است و توسط این ائتلاف دستکاری می‌شود. این ائتلاف در سوریه از سلاح‌های کشتندتری مانند بمب‌های فسفر سفید استفاده می‌کند که از نظر قوانین بین‌المللی ممنوع است و یکی از موارد آن در شهر رخ رقه داده است.

آماده‌باش پلیس فرانسه برای سال نو میلادی

همزمان با تدارک جلیقه‌زدها برای برگزاری تظاهرات در ایام تعطیلات سال نو میلادی، ۱۴۷ هزار پلیس فرانسه به خیابان‌های سراسر کشور اعزام می‌شوند. به گزارش «مهر» به نقل از «فرانس پرس»، پلیس فرانسه سال نو میلادی را در حالی آغاز می‌کند که هر لحظه منتظر حضور جلیقه‌زدها در صحنه تظاهرات خیابانی است. به همین دلیل در حالی که جلیقه‌زدها خود را برای تظاهرات سال نو میلادی آماده می‌کنند؛ حدود ۱۴۷ هزار نیروی پلیس هم به سطح خیابان‌های سراسر کشور اعزام می‌شوند تا به‌زعم خود، مانع از ایجاد ناآرامی شوند. پلیس فرانسه که هر لحظه منتظر حضور جلیقه‌زدها در صحنه تظاهرات خیابانی است از افزایش تدابیر امنیتی در اطراف شانزه‌لیزه (محل آتش‌بازی شب سال نو)، اماکن عمومی، جاده‌ها، مراکز خرید و اماکنی که به حمل‌ونقل عمومی مربوط هستند، خبر داده است.

انگلیس به دنبال تأسیس پایگاه نظامی در آسیا

شبکه خبری «بلومبرگ» گزارش داد: «انگلیس به دنبال طرح‌هایی برای ساخت دو پایگاه نظامی جدید در منطقه کارائیب و جنوب شرق آسیاست.» این شبکه خبری با استناد به گزارش روزنامه «ساندی تلگراف» به نقل از گاوین ویلیامسون، وزیر دفاع انگلیس نوشت: «این طرح‌ها بخشی از تلاش‌ها برای تبدیل کردن انگلیس به یک «نقش‌آفرین واقعی در جهان» بعد از خروج این کشور از اتحادیه اروپاست.» وی به «ساندی تلگراف» گفت: «تأسیس این پایگاه‌ها همچنین تغییر در راهبرد موسوم به شرق سوژ در سال ۱۹۶۸ است که انگلیس پایگاه‌های خود را در جنوب شرق آسیا و خلیج فارس خارج کرد.» «ساندی تلگراف» نوشت که انگلیس تاکنون در قبرس، جبل الطارق، جزایر فارلند و دیه‌گو گارسیا پایگاه نظامی دارد. ویلیامسون پیش‌بینی کرده که بعد از برگزیت «تمرکز سیاسی به شکل نسبتاً چشمگیری تغییر کند.